Instanţa de fond: Judecătoria Chişinău, sediul Rîşcani (jud. V. Chisiliţa)
Dosarul nr. 3r-1356/24 (2-22125727-02-3r-25112024)

D E C I Z I E

24 februarie 2025 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru

Completul de Contencios Administrativ în componența:
Preşedintele completului, Sîrbu Victoria
judecătorul Braga Angela și Cașcaval Andrei
Judecătorii

examinând în ordine de recurs, recursul declarat de SRL „Varincom" împotriva încheierii Judecătoriei Chişinău, sediul Rîşcani din 01 noiembrie 2024, adoptată în cauza înaintată în ordine de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Varicom" către Inspectoratul Național pentru Supraveghere Tehnică, terți Consiliul raional Orhei și IMSP Spitalul raional Orhei, cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil,

C O N S T A T Ă:

Poziția instanței de fond:

La data de 25 august 2022 reclamantul SRL „Varicom" s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată către Inspectoratul Național pentru Supraveghere Tehnică, terți Consiliul raional Orhei și IMSP Spitalul raional Orhei, cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil.

În motivarea acțiunii reclamantul a menționat că, data de 24.03.2022, de către reprezentantul Agenției pentru Supraveghere Tehnică Ivan Severin-inspector principal al Direcției Volume și Cost lucrări în Construcții a întocmit procesul-verbal de control inopinat al volumelor și costurilor lucrărilor executate de către antreprenorul SRL „Varincom" la obiectivul Termoizolare și alte măsuri de ridicare a eficienții energetice a blocului existent (Bloc Chirurgical al IMPS Spitalul raional Orhei) din *****, constatând exagerări în sumă de 55,87 mii lei, prevăzute Capitolul IV, pct.23 lit.e), h), al Regulamentului privind exercitarea controlului asupra utilizării investițiilor publice în construcții, ceea ce se exprimă prin lucrări neexecutate, prevăzute de proiect, incluse în costul obiectivului prezentate spre recepție și lucrări executate la un nivel scăzut al calității, cu rebut sau cu abateri de la soluțiile de proiect. Indicând că procesul verbal de control a

fost contestat în instanța de contencios administrativ, iar ulterior, la 16.05.2022 a fost emisă decizia nr. 1664/22.

Prin cererea prealabilă nr. 7915 din 11.07.2022 a solicitat anularea deciziei nr. 1664/22 din 16.05.2022.

Susține reclamantul că, la solicitarea beneficiarului-IMSP SR Orhei, în baza temei de proiectare, condițiilor tehnice și certificatului de urbanism nr.66 din 05 august 2016, eliberat de Primăria Orhei, de către SRL „Casa Model" a fost elaborată documentația de proiect și devizul la obiectivul termoizolare și alte măsuri de ridicare a eficienții energetice a blocului existent (Bloc Chirurgical al IMSP Spitalul raional Orhei). În raport cu obligațiile AST că potrivit proiectului elaborat, la nodul 11 (unde inspectorul a stabilit devieri și invocarea excluderii sumei de 55.870,49 lei) este notat- Șapa armată din ciment cu plasă din fibre de sticle-60 mm, 930 m.p., iar la pct. 45 a listei cu cantități de lucrări nr.01/08.2016 emise de beneficiar la nodul 11 coloana 45 este statuat RpCE12B k=1,5 cu denumirea lucrărilor-strat suport sau șapa de proiect pt. izolații executat la reparații de terase, cu mortar de ciment M100T în grosime de 3,5-4 cm, armat cu plasă de sirmă neagră de 2,5 mm având ochiuri de 30/30 mm. Șapa din mortar cu grosimea de 60 mm, armată cu plasă rabiț suprafața de 930,0 m.p.

Notează reclamantul că, soluția de proiect propusă a fost diferită de lista lucrărilor solicitate de beneficiar, atrage atenția că situația dată nu este pusă în sarcina antreprenorului, ci au fost puse la dispoziție de către beneficiar, însă răspunderea pentru neconformitățile date din careva considerente neclare sunt puse în sarcina antreprenorului.

Potrivit Hotărârii Guvernului nr. 360 din 25.06.1996 expres este statuat că întru îndeplinirea Legii Republicii Moldova nr.721-XIII din 2 februarie 1996 privind calitatea în construcții și în scopul reducerii gradului de risc în construcții, prevenirii abaterilor de la normativele în construcții și altor fenomene, care pot periclita mediul ambiant, viața și sănătatea oamenilor sau cauza pierderi materiale esențiale, Guvernul Republicii Moldova a hotărât din data adoptării prezentei hotărâri denumirea Inspectoratului de Stat pentru Supravegherea Calității Construcțiilor pe lângă Organul național de dirijare în construcții va fi Agenția pentru Supraveghere Tehnică pe lângă Organul național de dirijare în construcții.

Calitatea construcțiilor de orice destinație, indiferent de forma de proprietate și sursa de finanțare, precum și lucrările de construcții, reconstrucții, modernizare și reparații capitale la construcțiile existente, producerea materialelor și articolelor pentru construcții sunt supuse controlului de stat. Controlul de stat al calității în construcții constituie o componentă a sistemului calității, stabilit prin lege, și se efectuează de către Agenția pentru Supraveghere Tehnică diferențiat, la fazele de concepere, proiectare, autorizare, executare [inclusiv la toate fazele determinante ale execuției), exploatare, postutilizare a construcțiilor și la producerea materialelor

și articolelor pentru construcții. Respectiv, potrivit normei citate, imperativ s-a pus în sarcina Agenției Supraveghere Tehnică controlul diferențiat la faza de concepere, proiectare executare. Subsecvent, în situația în care la faza de proiectare, adică anul 2016 luna 08 data 15, Agenția Supraveghere Tehnică a tolerat și a permis modificarea soluțiilor și anume Nodul 11 din fibre din sticlă cu plasă de sirmă neagră de 2,5 mm având ochiuri de 30/30 mm. Șapa din mortar cu grosimea de 60 mm, armată cu plasă rabit suprafața de 930,0 m.p. nu poate fi pusă în sarcina antreprenorului la data de 24.03.2022 după 6 ani de zile deficiențele și neconformitățile admise de către Beneficiar în comun cu organul de Supraveghere ceia ce este contrar următoarelor norme:

Potrivit anexei nr. 1 a HG. Nr. 360 din 25 iulie 1996 este statuat că, prezentul Regulament stabilește factorii, obiectele, modul de organizare, conținutul și măsurile aplicate la exercitarea controlului de stat al calității în construcții, respectarea disciplinei în urbanism și utilizarea investițiilor publice.

Prevederile Regulamentului sunt executorii pentru toți subiecții implicați în emiterea certificatelor de urbanism și autorizațiilor de construire, conceperea și proiectarea construcțiilor, executarea, utilizarea și postutilizarea construcțiilor, producerea și furnizarea materialelor și articolelor pentru construcții. Controlul de stat al calității în construcții este exercitat de către Agenția pentru Supraveghere Tehnică, conform prevederilor Legii пг-721-XIH din 2 februarie 1996 privind calitatea în construcții.

Invocă reclamantul că lucrările au fost finisate în anul 2018, iar trimiterea inspectorului la pct. 5 cap. I anexa nr. 3 drept argumentare și justificare a unui control inopinat pare a fi foarte vagă, servind doar un motiv formal de mușamalizare a intenției reale de a efectua control a volumelor după patru ani de la recepția lucrării adică 2018,

Or, norma citată expres prevede că controlul volumelor lucrărilor și valorii construcției în prețuri curente se efectuează în mod obligatoriu în faza de recepție a construcțiilor (lucrărilor). Iar stabilirea, în baza unui control inopinat în martie 2022, careva carențe nu au fost stabilite dar solicitarea de a exclude totalmente din cost a volumelor executate - RpCE12B k=l,5 cu denumirea lucrărilor - strat suport sau sapa de proiect pt. izolații executat la reparații de terase, cu mortar de ciment M100T în grosime de 3,5-4 cm, armat cu plasă de sirmă neagră de 2,5 mm având ochiuri de 30/30 mm. Șapa din mortar cu grosimea de 60 mm, armată cu plasă rabit suprafața de 930,0 m.p. pare ar fi o ingerință și deposedare a antreprenorului de unele sume bănești fără careva temei justificativ.

Potrivit Hotărârii Guvernului Republicii Moldova nr 285 din 23.05.1996 „Cu privire la aprobarea Regulamentului de recepție a construcțiilor și instalațiilor aferente” statuează că recepția constituie o componentă a sistemului calității în construcții și este actul prin care comisia de recepție declară că acceptă și preia

lucrarea definitivată de construcție și instalațiile aferente acesteia, cu sau fără rezerve și că aceasta poate fi dată în folosință. Prin actul de recepție se certifică faptul că executantul și-a îndeplinit obligațiile în conformitate cu prevederile contractului și ale documentației de execuție, asumându-și, totodată, pentru lucrările executate răspunderea prevăzută de lege. Astfel, dat fiind faptul că au fost semnate procesele verbale de recepție a lucrărilor, semnatari ai proceselor verbale fiind și reprezentanții Agenției Supraveghere Tehnică încă în anul 2018, fiind acceptată lucrarea fără careva rezerve, apare doar simpla întrebare privitor la obiectivitatea și substanța procesului verbal de control întocmit la data de 24.03.2022.

Consideră reclamantul că acțiunile inspectorului care a întocmit procesul verbal de control este în contradicție atât cu norma invocată supra cât și a Legii nr.131 din 08.06.2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător, referindu-se la prevederile art.1, art.3, art.19 din lege.

Menționează reclamantul că, prin emiterea deciziei de sancționare, Agenția Pentru Supravegherea Tehnică practic a impus compania reclamantă la achitarea sumei de 55 870,49 lei, în lipsa unui temei legal și a vinovăției. Iar odată ce decizia nr.1664/22 din 16.05.2022 nu conține în mod expres informația cu privire la exercitarea termenelor de atac, și anume – termenul de contestare și instituția la care urmează a fi depusă contestația, SRL „Varincom" dispune de dreptul de a contesta cu cerere prealabilă decizia de sancționare în termen de un an.

Notează reclamantul că, prin acțiunile întreprinse, Agenția Supraveghere Tehnică, aduce o ingerință în dreptul de proprietate al SRL „Varincom", or, ingerința adusă acestora și drepturilor care acestea le conferă, duce inevitabil la violarea dreptului de proprietate al întreprinderii, totodată făcând referire la jurisprudența CtEDO.

Concluzionând reclamantul susține că prin emiterea actului administrativ defavorabil, i s-au lezat în mod direct drepturile la speranță legitimă, la desfășurarea liberă a activității economice, la emiterea unui act conform legii, la ocrotirea proprietății în sensul Convenției CtEDO, dreptul la egalitate.

Solicită reclamantul SRL „Varicom", anularea deciziei nr. 1664/22 din 16.05.2022 cu privire la aplicarea deciziei de sancționare.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 01 noiembrie 2024, s-a declarat inadmisibilă acțiunea înaintată de SRL „Varincom" împotriva Inspectoratului Național pentru Supraveghere Tehnică, terți Consiliul raional Orhei și IMSP Spitalul raional Orhei cu privire la anularea deciziei nr. 1664/22 cu privire la aplicarea sancțiunilor economice din 16 mai 2022, în temeiul art. 207 alin. (2) lit. d) Cod administrativ.

Solicitarea recurentului:

La data de 11 noiembrie 2024 SRL „Varincom" a declarat cerere de recurs

împotriva încheierii primei instanțe, solicitând admiterea cererii de recurs, cu casarea încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 01 noiembrie 2024.

La data de 25 noiembrie 2024 cauza dată a fost repartizată judecătorului Sîrbu Victoria, membrii completului fiind judecătorii Braga Angela și Cașcaval Andrei.

Argumentele părților:

În motivarea cererii de recurs a invocat recurentul că încheierea contestată a fost emisă cu interpretarea greşită a legislaţiei în vigoare. Considerând că de către instanță nu a fost respectată obligația cu privire la motivarea coerentă și unitară a soluției sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicţii între motivare şi dispozitiv.

Relevă că, la caz, judecătorul şi-a format poziţia asupra diferendului prin aplicarea normelor de drept procesual izvorâte din Codul administrativ.

Explică recurentul că, la data de 16.05.2022 Agenţia Supraveghere Tehnică în prezent Inspectoratul Naţional de Supraveghere Tehnică, a emis decizia nr. 1664/22 din 16.05.2022. Imediat, SRL „Varincom" a depus cerere prealabilă apoi după expirarea termenului legal a sesizat instanţa de judecată.

Indică că, la capitolul dat, sensul art. 19 din Codul administrativ defineşte cererea prealabilă ca instituţie care oferă o cale de soluţionare prejudiciară a litigiilor administrative. Articolul 162 alin. (1) din Codul administrativ stabileşte, că scopul procedurii prealabile este de a verifica legalitatea actelor administrative individuale.

Afirmă că, coroborând dispoziţiile normelor legale citate, constată că instanţa de fond pripit a ajuns la concluzia de a declara inadmisibilă prezenta acţiune pe motivul nerespectării termenului adresării în procedurii prealabile şi ulterior în instanţa de judecată. Respectiv, concluzia primei instanţe precum că acţiunea este inadmisibilă, este neîntemeiată, or, legea specială prevede expres că accesul de justiţie trebuie respectat.

La data de 17 ianuarie 2025, Inspectoratul Național pentru Supraveghere Tehnică a depus referință asupra recursului declarat de SRL „Varincom", solicitând respingerea recursului.

Verificarea termenului de declarare a recursului:

Conform art. 242 Cod administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătorești împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul.

La caz, Completul specializat a constatat că încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 01 noiembrie 2024 a fost atacată de recurenta SRL

„Varicom” la data de 11 noiembrie 2024.

Astfel, raportând la normele legale precitate la circumstanțele speței, Completul specializat consideră că recursul declarat de SRL „Varicom”, este depus în interiorul termenului legal.

Aprecierea instanței de recurs:

Studiind recursul declarat și materialele cauzei, Colegiul consideră că recursul urmează a fi respins ca neîntemeiat, cu menţinerea încheierii instanţei de fond, reieşind din considerentele ce succed.

Conform art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța respinge recursul.

Conform art. 241 alin.(1), (3) Cod administrativ, (1) Încheierile primei instanţe şi ale instanţei de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărîre, în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi. (3) Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătorești se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Astfel, actele cauzei atestă că, în baza solicitării Consiliului raional Orhei cu nr. 08/1-7-120 din 01 iulie 2021 și în conformitate cu prevederile pct. 5, Capitolul I al Regulamentului privind exercitarea controlului asupra utilizării investițiilor publice în construcții, de către Agenția pentru Supraveghere Tehnică a fost întocmit procesul verbal de control nr. 156/22 din 24.03.2022. (f.d.26-30)

Prin decizia nr. 1664/22 din 16 mai 2022, Agenția pentru Supraveghere Tehnică a dispus aplicarea sancțiunilor economice în privința SRL „Varincom”.

Totodată, s-a indicat că decizia poate fi atacată în modul și termenii prevăzuți de Codul administrativ al Republicii Moldova nr. 116 din 19.08.2018. (f.d.12)

Completul atestă că SRL „Varincom” a recepționat contrasemnătură decizia nr. 1664/22 din 16 mai 2022 al Agenției pentru Supraveghere Tehnică la data de 26 mai 2022, fapt ce rezultă incontestabil din copia avizului de recepție nr. DS8000754757AS. (f.25-26 dosar administrativ)

În dezacord cu decizia nr. 1664/22 din 16 mai 2022, reclamantul SRL „Varincom” la data de 11 iulie 2022 cu nr.7915 a depus în adresa Agenției pentru Supraveghere Tehnică cerere prealabilă, solicitând anularea deciziei menționate cu privire la aplicarea deciziei de sancționare. (f.d.13-25)

În lipsa unui răspuns, la data de 25 august 2022 reclamantul SRL „Varincom” s-a adresat cu prezenta acțiune în instanța de judecată, solicitând anularea deciziei nr. 1664/22 din 16.05.2022 cu privire la aplicarea deciziei de sancționare. (f.d.5-11)

Prima instanță, prin încheierea din 01 noiembrie 2024, a declarat inadmisibilă acțiunea depusă în contencios administrativ de SRL „Varicom”, în temeiul art. 207 alin. (2) lit. d) Cod administrativ.

Nefiind de acord cu încheierea primei instanțe, la 11 noiembrie 2024 SRL „Varicom”, a contestat-o cu recurs, invocând argumentele expuse mai sus.

În conformitate cu prevederile art. 189 alin.(1) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ.

Potrivit art.207 alin.(1), alin.(2) lit.d) din Codul administrativ, instanţa verifică din oficiu dacă sînt întrunite condiţiile pentru admisibilitatea unei acţiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acţiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs. Acţiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special cînd acţiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art.209.

Potrivit art. 208 alin. (1) Cod administrativ, în cazurile prevăzute de lege, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă.

Potrivit art. 19 Cod administrativ, cererea prealabilă este instituția care oferă o cale de soluționare prejudiciară a litigiilor administrative.

Potrivit art. 162 alin. (1) Cod administrativ, (1) Procedura prealabilă urmăreşte scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale.

(2) Dacă autoritatea publică nu soluţionează petiţia în termenele prevăzute de prezentul cod, persoana afectată este în drept să depună cerere prealabilă.

(3) Cererea prealabilă poate fi îndreptată spre:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul;

b) emiterea unui act administrativ individual.

Articolul 209 alin.(1) din Codul administrativ statuează că, acţiunea în contestare şi acţiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la a) *data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluţionarea acesteia*; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art.165 alin.(1) referitoare la nesoluţionarea în termen se aplică corespunzător.

Potrivit art. 165 Cod administrativ, (1) *Cererea prealabilă se depune în termen de 30 de zile de la comunicarea sau notificarea actului administrativ individual ori a respingerii petiției*. Dacă autoritatea publică nu soluționează cererea în termenul prevăzut de prezentul cod, cererea prealabilă poate fi depusă în decursul unui an de la expirarea termenului. (2) Dacă informația cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conține în actul administrativ individual sau este indicată incorect, cererea prealabilă poate fi depusă în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ ori a respingerii petiției.

Conform art. 167 alin. (3) Cod administrativ, autoritatea publică emitentă soluționează cererea prealabilă în termen de 15 zile calendaristice. Prevederile art. 60 alin. (2)–(5) se aplică corespunzător.

Astfel, Completul evidențiază că legea stabilește cert faptul că contestarea deciziilor Agenției pentru Supraveghere Tehnică se efectuează pe calea procedurii prealabile, care se realizează în condițiile Codului administrativ, care statuează un termen de sesizare al autorității publice de 30 de zile din momentul comunicării actului administrativ.

La caz, deși reclamantul SRL „Varicom" a recepționat actul administrativ contestat – decizia cu nr.1664/22 din 16.05.2022, prin care a fost aplicată sancțiune economică acestuia, la data de 26 mai 2022, termenul de contestare în procedură prealabilă și înaintare a acțiunii a început să curgă din data notificării actului administrativ individual a început a curge exact din următoarea zi – 27 mai 2022, însă reclamantul a omis termenul de contestare în procedura prealabilă al actului administrativ individual defavorabil, fiind depusă cererea prealabilă abia la data de 11 iulie 2022, fapt ce nu a fost negat și combătut de reclamant.

Prin urmare, termenul privind înaintarea cererii prealabile a expirat la data de 27 iunie 2022, aceasta fiind de fapt ultima zi pentru înaintarea cererii prealabile, însă, contrar prevederilor art. 165 alin. (1) Cod administrativ, reclamantul SRL „Varincom" s-a adresat cu cerere prealabilă cu omiterea termenului de 30 de zile, la data de 11 iulie 2022.

Colegiul specializat reține ca fiind întemeiată concluzia instanței de fond, potrivit căreia, deși reclamantul s-a adresat cu cererea prealabilă la 11 iulie 2022, în judecată acțiunea urma a fi depusă la 11 august 2022.

La caz, acțiunea a fost depusă în instanța de judecată la data de 25.08.2022, iar repunerea în termen nu a fost solicitată, iar instanța din oficiu nu este în drept de a decide asupra repunerii în termen a actului procedural.

Raportând prevederile legale citate la circumstanțele expuse, Completul de judecată reține că, instanța de fond întemeiat a ajuns la concluzia că acțiunea este depusă cu omiterea termenului prevăzut de lege, fiind înaintată peste o perioadă care depășește termenul de 30 de zile.

Potrivit art. 65 din Codul administrativ, (1) Dacă o persoană, din motive independente de voinţa ei, nu a putut respecta un termen legal, atunci, la cerere, ea poate fi repusă în termen. Culpa unui reprezentant legal sau împuternicit se atribuie reprezentatului. (2) Cererea de repunere în termen se depune în termen de 15 zile de la înlăturarea impedimentului. La cerere se anexează probele care confirmă faptele pe care aceasta se întemeiază şi, suplimentar, se recuperează acţiunile omise. (3) După 6 luni de la expirarea termenului omis repunerea în termen nu mai poate fi solicitată, iar acţiunea omisă nu mai poate fi recuperată, cu excepţia cazului cînd acest lucru nu a fost posibil pînă la expirarea termenului de un an ca

urmare a forţei majore. (4) Persoanele interesate pot contesta actul/refuzul autorităţii publice de repunere în termen cu acţiune în contencios administrativ numai odată cu fondul. (5) Repunerea în termen nu se permite în cazurile excluse prin lege.

Completul de judecată reține că, recurenta SRL „Varincom” la depunerea acțiunii nu a solicitat repunerea în termen şi nici nu a invocat careva argumente ce ar justifica omiterea termenului de înaintare a prezentei cererii. În acelaşi context, se va reține că, omisiunea de a formula şi a depune acțiune în instanța de judecată în conformitate cu rigorile Legii şi în termenul stabilit, este imputabilă exclusiv reclamantei.

Astfel, depășirea termenului de adresare cu acțiune în contencios administrativ, precum și efectele unei asemenea depășiri reprezintă sancțiunea civilă aplicată reclamantei pentru nevalorificarea drepturilor sale în interiorul termenului legal.

În acest context, instanţa de judecată relevă şi opinia Curţii Europene a Drepturilor Omului, expusă în jurisprudenţa sa constantă, care explică că, limitele de termen (prescripţia) impuse în vederea apărării judiciare a drepturilor pretinse a fi lezate, sunt acceptabile în interesul unei bune administrări a justiţiei, urmărind un scop legitim de a asigura securitatea raporturilor juridice şi protejarea persoanelor ce ar putea fi acuzate împotriva învinuirilor lipsite de actualitate (*stale claim*) susceptibile de a provoca dificultăţi în eliminarea şi preîntâmpinarea actelor de injustiție.

Instituirea exigenţelor de admisibilitate nu urmăresc restrângerea accesului liber la justiţie, de care, în mod evident, cel interesat beneficiază în condiţiile legii, ci exclusiv instaurarea unui ordini juridice indispensabile circuitului constituţional prevăzut în art. 20 din Constituţie, prevenindu-se, astfel, abuzurile şi asigurându-se protecţia drepturilor şi intereselor legitime ale celorlalte părţi.

Astfel, sub aspect procesual, accesul liber la justiţie se materializează în prerogativele pe care le implică dreptul la acţiune, ca aptitudine legală ce este recunoscută de ordinea juridică oricărei persoane fizice sau juridice care pretinde un drept împotriva unei alte persoane ori are un interes pentru constatarea existenţei sau inexistenţei unui drept.

Prin urmare, în condițiile în care acţiunea în contestare nu întrunește condițiile procedurale pentru a fi apreciată ca fiind admisibilă, instanţa de judecată nu va purcede la examinarea şi soluționarea fondului acțiunii în obligare în ordinea contenciosului administrativ, deoarece chestiunile de procedură preced fondul acţiunii în contenciosul administrativ.

Raportînd normele de drept sus-indicate circumstanțelor cauzei, Completul judiciar conchide că instanța de fond în mod legal a constatat inadmisibilitatea acțiunii înaintate de SRL „Varincom”.

Astfel, din considerentele menţionate şi având în vedere că nu au fost constatate careva temeiuri de fapt şi de drept, doveditoare a ilegalităţii încheierii contestate şi care ar duce la anularea acesteia, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ ajunge la concluzia de a respinge recursul ca fiind neîntemeiat şi de a menţine încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 01 noiembrie 2024, ca întemeiată şi legală.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

D E C I D E:

Se respinge recursul declarat de către SRL „Varincom”.

Se menţine încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 01 noiembrie 2024.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele şedinţei, judecătorul Sîrbu Victoria

Judecătorii: Braga Angela

Cașcaval Andrei